

# SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

**Előfizetési díjak:**  
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.  
**Magán hirdetések díja:**  
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.  
**Hivatalos hirdetések díja:**  
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 3 frt.  
**Nyitvány soronként 30 kr.**  
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szerkesztéséhez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónálhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmintelen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

## A közérdek köpenyege.

Ha az elmés Phädrus, vagy a csipős Aesopus élne és a közeliünkben levő zöld asztalok mellé telepednének, aligha nem két ilyenfajta mese születnének ihletett és évezred óta becsült tolluk alatt:

Volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyönyörű várkastély. Fényes kincsek, kíváncsok drágaságok voltak abban fölhalmozva. Boldog volt, a ki oda bejuthatott.

Két vándorlegény kuncsorgott körülötte. Az egyik volt a Közérdek, a másik a Magánérdek.

Égtek a vágytól mindketten, hogy a palotába bejussanak. Hanem hát mérges portás őrizte annak kapuját: valahányszor a Magánérdek, a mely jóval szemtelenebb volt társánál, beakart surranni, mindég csufosan kellett visszavonulnia.

Utójára azt mondotta a magánérdek a közérdeknek:

— Kedves cimbor, ez a gonosz cerberus sehogysem akarja engedni, hogy a palota kincseire hozzá férjek. Te sokkal csinosabb legény vagy mint én; elegánsabb, tetszetősebb a ruhád is, add ide a köpönyegedet; hadd menjek be vele én. A Közérdek eleinte berzenkedett: hogy ez bűn, ez csalás; de hát a Magánérdek mindég be szokta őt fonni, végre is lekunyórált róla a köpönyegét. Persze, hogy beengedték; ellenben a Közérdek a palota portása elkergette.

Szerencsére fullánkos Aesopus és az elmés Phädrus már nem élnek s így a zöld asztalok mellől meséket sem írhatnak. Tényleg tapasztaljuk itt-ott, hogy a mit a közéleti szerep-

lész a közérdek köpenyege alatt elkövet, az sokszor kellemetlenül bánt. Azt tapasztaljuk, hogy a kinek egy csipet magánérdeke van, az úgy tesz, mint a szélhámos kereskedő: óriás reklámmal, ragyogó cégtáblával árulja a silány, a hamisított portékát. Milyen kár, hogy Aesopus és Phädrus már nem élnek. A sokszor lenézett skriblereknek jut az a keserű feladat, hogy vaskos és keserű igazságokat mondjanak oda embertársainknak.

Ha egy kis építkezéscskéje kerül a köznek, a magánérdek százkezü polypja ott gubancolja össze magát, ha egy kis hivataloska üresedik meg, a kor legundokabb humanizmusa, a protekció egész szemérmetlenül eldicsekszik vele, hogy az ő akarata a közérdeknek tett szolgálat. A stréberség a magánérdek küzdelme és még átlag szerencse, a hol beteges emberi hiúság fejleszt, nem pedig a köz vagyonából óhajtott sá. Mert ne tessék ám megjedni. Tényleg a magyar közéletben azok az igazán kinos tapasztalatok sem hiányoznak, mint kíván a magánérdek a köz vagyonára spekulálni.

Munkája azért veszedelmes, mert titkos, mert akna-munka, mert ha szemérmetlenül piacolni mer, a demagogiával szövetkezik és magát a becsületesség makula nélkül való képviselőjének hirdeti.

A magyar paraszt embernek abban a mondásában még őszinteség van, mikor arra a kérdésre: mit tud felhozni a maga igazsága mellett, azt vágta vissza: „Instálom, hozok az urnak egy borjas tehenet”; — de sok híres előkelőség és tekintély, aki a magánérdekei mellett, de olyan szí-

vezés mellett, mintha a közérdeket szolgálná, menydörög, ha megkérdettnék, bizonyon nem tudna a maga igazsága mellett másként védekezni, minthogy mellette vagyoniilag is nagyon érdekelve van.

Bizony a mi közéletünkre módtalan baj, hogy a hol tisztán a közérdeket kellene szolgálni, kufárok aljasítják le ott a becsületes szándékot, mely sokszor egészen másként végződött volna egy-egy közdolgunk, ha a magánérdek szövetkezete csöndes egyértelműséggel előre nem állapította volna meg a dolgot oly irányban, mely érdekeinek kedvező volt.

Valóban nem tudjuk, mi nagyobb baj a közre nézve, az esztelen stréberkedés, amely a polgári bizalom nobile officiumaiért könyököl, a kilincseket nyitogatva házal és a piacon demagogoskodik, vagy az a spekuláció, mely csak magánérdekért mutatja magát a közélet tevékeny férfiak. Amaz nem ront, ez pedig befolyásra jutván, valósággal rombol, kerékkötő és balsors.

A közérdek köpenyegéről irtunk, de alig fejezhetnők be sorainkat más-sal, mint azon kijelentéssel, hogy a kinek nem — köpenyege: ne vegye magára.

## Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága Zilahon, a vármegye székházának nagy termében 1894. évi augusztus 8-án d. e. 9 órakor s folytatva tartandó rendkívüli közgyűlést tart.

Tárgyjegyzék: 1. Vallás- és közoktatásügyi miniszter báró Eötvös Loránd-

nak f. évi 1366. eln. sz. leirta, melyben a vármegye közönségét, miniszterre türtént kineveztetéséről értesíti.

2. Gróf Bethlen András volt földmivelésügyi m. kir. miniszternek f. évi 619. sz. értesítése a földmivelésügyi miniszterium vezetésétől saját kérelmére történt fölmentése tárgyában.

3. M. kir. belügyminiszter urnak f. é. 26,276. sz. rendelete a vármegyei közkórház építési munkálatainak felülvizsgálata tárgyában.

4. Ugyanannak f. é. 33,206. sz. rendelete Vaja községnek Zilah várossal leendő egyesítése tárgyában.

5. Földmivelésügyi miniszter urnak f. é. 20,341. sz. rendelete, vadász-társaságok alakítása tárgyában.

6. Alispáni előterjesztés, a vármegyei közkórház költségvetése tárgyában.

7. Ugyanaz betérjeszti a zsidó-n-bányai tervezett vasut engedményeseinek kérelmét, ezen vasúthoz a vármegye részéről 85 ezer frttal való hozzájárulás tárgyában.

8. Ugyanaz betérjeszti Zilah város polgármesterének kérelmét, a zilah-zsibói törvényhatósági közút 0.2 kmtr szakaszának áthelyezése tárgyában.

9. Alispán a vármegye monografiájának megírása iránt kötött szerződést, jóváhagyás végett bemutatja.

10. Ugyan az bemutatja a vármegyei közutak törzskönyvezése tárgyában a kir. építészet-i hivatal által elkészített tervezet.

11. Ugyanaz, a hadad-alsószopri törvényhatósági út kiépítésének szakaszának elkészítésére vonatkozó műszaki műveleteket, további intézkedés végett betérjeszti.

12. Fölbebevése Pap Tódor és társainak a f. év május 22-én fogánatosított m.-egregyi körösvos választás ellen.

13. Fölbebevése Máté István és társainak az Ardó községben f. é. ápril 10-én megtartott második bírói választás ellen.

14. Fölbebevése Virág Lajos sz.-somlyói volt városi főjegyzőnek, az odaváló képviselőtestület által f. évi 50. sz. a. hozott határozat ellen.

15. Vánc Tógyer és társai a.-szopri

## A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

### Emlékeztető.

Emlékszel-e,  
Mikor ketten,  
Sétálgattunk  
A ligetben?  
S utunknak hogy  
Vége szakadt,  
Viráglombos  
Ákác alatt,  
Megállottunk  
Egymást nézve,  
Egynást fogva  
Kéz a kézbe,  
Hogy szinlelők  
A nyugalmat!  
S átélünk egy  
Forradalmat.  
Agyunk égett,  
Szívünk lángolt,  
Bennünk egész  
Tűzvilág volt.  
Egyszer aztán  
— Ki tudja mért,  
Szomjas ajkam  
Ajkadhoz ért,  
S mig te függél  
A keblemen,  
Mint harmatcsepp  
A levelel.

A sugárhoz  
Szólt a szellő:  
Nézd, mi boldog  
Ez a kettő!

Domonkos János.

### Fürdői levél.

Gleichenberg, július elején.

Mindenekelőtt tiltakoznom kell t. nagysád, hogy annak az örve alatt, mert egy bacillusokkal tele tárcáiró akar egyet-mást elcsevegni, bizonyos keresztényi szánalommal, ne olvassa el e sorokat. Mert igaz ugyan, hogy a köhögésben nincs semmi poezis, de a tuberkulózis hazájában, Gleichenbergben mind ez elvesz, az el-petyhüdt, összezsugorodó tüdő sejtjei ki-nyílnak, a pompás stájeri levegőtől meg-duzzadnak, ne tessék itt siralomházat kép-zelni. A tüdőök nyavalyájában egy a sze-rencse: hogy lassan öl, a kik Nirvána karjaiba kíváncsognak, azokat már amugy se engedik el hazulról az orvosok, a kik meg egy kissé gyógyulni jöttünk, azok-nak a jó kedvét egy-két sápadt arc nem feszélyezi. Az igazi tüdőbeteg a gyó-gyulás reménye haláláig el nem hagyja.

Egy azonban kétségtelenül sajnos tünet. Az, hogy e telivér osztrák fürdő-

ben a dualizmus quótáját nem találjuk. A quota szerint ugyanis úgy illenék, ha a magyarokból 33%-ék, az osztrák sógó-rokból pedig 67%-ék pájcsilis beteg krá-kogna itt. És bizonyos nemzeti elszomo-rodással bizonom, hogy nincsen úgy. A betegek jó fele magyar, a kik pompásan összetartanak és vig életet élnek. Mert itt is csodálatosan egyakaraton van a magyar, gyógyulni akar minden áron.

A fürdői népsége ez az 50 per-centje fölveri a fönsgéesen szép stájer er-dőt, ha nem fürdői levelet írnek, hanem novellát, olyan érzékeny történetet pön-döríthetnek, hogy szinesebbet képzelni sem lehet. Mert a modern tudomány csal-hatatlanul megállapította, hogy izzó szen-vedélylyel, örülten és halálisan csak egy valódi tuberkulózis beteg tud szeretni. Az ő idegei mlndég vibrálnak és szivők szerelcmre gyuladni rettenetesen hamar kész.

És a mint a gleichenbergi alékon végigvándorol szemem, megállapítom még azt, hogy a Hamleti töprengés a lét és nem lét problémája fölött, ezeket a gyó-gyuló betegeket alig bántja, mert külön-ben romlandó tetemüket a selymek és bársonyok pazar színpompájába alig öl-töztetnek. Vagyis van bizony itt társa-dalmi csillogás elegendő. Már akár mint elképédnek is önök, tartozom leleplezni az itteni idilli állapotokat: a muzsikális patkányt, a pikáns Orfeum-kuplét, a Mar-garethát hallottam eleget dudolgatni, de a Jeremiás siralmait itt eddigelé soha. Sőt a tüdő-reperáló tanfolyamokat olyan elpusztíthatlan kedvvel járjuk, hogy már

ennek egymagában gyógyító erővel kell birnia. A kinek ideálja az Emma, az az Emma vizet issza, a ki a rómaiak történelmébe szerelmes, az a nagy Constan-tin császár forrás-vizét nyakalja, van aki a jó klauseni víztől friss vért akar haza vinni, egynémelyikünk valóságos szakszerű szenvedélylyel kutatják a legjobb — kecsketejet és valóságos tob-zódást visznek véghez reggel 7 és 8 óra; valamint délután 4—5 óra között, mikor ez a kura tart.

Még átlag az inhálláló termeknek van meg leginkább az ő komikuma. Ez egy tágas, fával burkolt szoba 20 ülő-helylyel. A terem közepén van az a tit-kos misztérium, mely tüdőt gyógyít: egy szekrény, melyből a nargilléhez hasonla-tos fenyő-illatu gőz tolul ki. Már most a teremnek az a komikus rendszabálya, hogy itt szólni, trécselni, pletykálkodni nem szabad. Mi még az erősebb nem, csak kiálljuk valahogy, de bezeg a hől-gyek! Azok ugyancsak kinban vannak. Mert egy óráig tantaluszi kinokat szen-vednek, nem szabadván még egy ici-pici — pletykácskát sem megereszteni. Csak a kalapjuk bóbítájával integetnek. Egy vakmerő kollegám a legbájosabb Giziké-nél megkockáztatott egy forróvérű vallo-mást (legalább ilyen regényes históriáról sepegünk) a kura alatt, mire a kis Gi-zike, jöllehet ez fej és jószágvesztés alatt „tiltakozik”, nemének nagy ellenállhatat-lanságával így felelt a szerelmi vallo-másra:

— Beszéljen a mamával.  
Ez azonban pletyka lesz csak, mert

lakosok fölébbezése, a f. év május 7-én megtartott közs. képviselő választás ellen.

16. Kérése Zilah város képviselőtestületének a bor, sör stb. adóra községi pótdadó kivételése iránt.

17. A kórházi bizottság kérése még egy kórházi segédorvosi állomás rendszerítése és az ellenőr-felügyelő fizetésének felemelése iránt.

18. Csizér község f. é. 7. sz. határozatát jóváhagyni kéri.

19. Ér-Szent-Király község f. évi 6. sz. határozatának jóváhagyását kéri.

20. Kérése Szabó Károly sz. somlyói volt kórházi felügyelőnek segélyezés iránt.

21. Sz. Somlyó város képviselőtestülete az odaváló magánkórház felállítására és berendezése tárgyában hozott határozatát jóváhagyás végett beterjeszti.

22. Bikács község a regále kártalanítási törvény kamatai elhelyezését tárgyzó 4—894. sz. határozatát jóváhagyni kéri.

23. Kérése a csizéri körjegyzőség községeinek körjegyzői lak- és irodaépítésre szükséges összegeknek pótköltségvetés útján való fedezése tárgyában.

24. Kérése M. Kecel község képviselőtestületének 1000 frt kölcsön felvehetése iránt.

25. Er-Szent-Király község képviselőtestülete f. évi 5. sz. határozatát jóváhagyni kéri.

26. Szeődemeter község körjegyzői laképítésről szóló számadásait jóváhagyni kéri.

27. Kérése a várvölgyi körjegyzőség községeinek körszülésznoi állás rendszeresítését tárgyzó határozatának jóváhagyása iránt.

28. N. Pacal község az ott felállítandó postahivatal fenntartási költségeihez való hozzájárulást kimondó határozatát jóváhagyását kéri.

29. Sz. Somlyó város képviselőtestülete a tiszt., segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet fizetésének szabályozását tárgyzó szabályrendeletét jóváhagyni kéri.

30. Jaáz község múlt évi 27. és Vár-alja község múlt évi 24. számú határozatoknak jóváhagyását kéri.

31. Kérése H. Nádasd község képviselőtestületének a f. évi 8. sz. határozatát jóváhagyása iránt.

32. Egrespaták község kérése, körjegyzői lak építés, s az erre szükséges ingatlan vásárlásának jóváhagyása iránt.

33. Kérése Sz. Cseh község képviselőtestületének a kisedővoda részére szükséges telek átadását tárgyzó határozatát jóváhagyása iránt.

34. Ugyanaz, községi területet képező helynek telkesítése s eladása tárgyában hozott határozatának megerősítését kéri.

35. Községi pótköltségvetések.  
36. Községi számszámadások.  
37. Községi szegényalap-számadások.

## Hazai gyümölcsészetünk és a szent-pétervári kiállítás.

Már több ízben volt ismertette részint napi, részint szaklapjainkban, hogy az Észak metropolisában: Szent-Pétervárott rendkívül nagy becsre van a friss csemegegyümölcsnek és tényleg majdnem hihetetlennek tűnik fel, mily nagy mennyiségű gyümölcs fogyasztatik nem csak Szent Péterváron és Moszkvában, hanem Riga, Dynaburg, Helsingfors, Smolensk, Rybinsk, Varsó, Kowno, Nisni-Nowgorod, Wilna, Kiew, Minsk stb. stb. nagyobb-kisebb orosz városokban is, mily nagy fényűzés tárgyául szolgál a szép gyümölcs az előkelőbb körök és a középosztály asztalánál, és mily magas árak fizetnek ennek folytán Oroszországban asztali gyümölcsért.

E körülmény Magyarország által ezideig vajmi kevésbé volt kihasználva gyümölcsészetének javára. Hallottunk ugyan Kecskemétről indított szörványos gyümölcsküldeményekről Oroszországba, de éppen mert nagyon is szörványosak, komolyan számba nem jöhettek.

Annál jobban sikerült Franciaország és Dél-tirol érdekelt köreinek meghódítani az orosz gyümölcsfogyasztást és tekintve a rendkívül magas árakat, nagy hasznát látták az oroszokkal való összeköttetésüknek.

Hogy pedig Magyarország geographice sokkal kedvezőbb fekvésénél fogva, vagy inkább ennek dacára sem uralja, de sőt még csak részben sem bírta meghódítani az orosz gyümölcspiacot, ez bizonyára nem a magyar csemegegyümölcs minőségén múlt, mert ez minden tekintetben felveheti a versenyt úgy a francia, mint a tirol gyümölcsessel, hanem hiányzott a kezdeményező, mozgóerő, mely e nagy fogyasztóhoz terelte volna a magyar terményt.

Most azonban elérkezett végre az alkalom, hogy a magyar csemegegyümölcsöt egy csapással, könnyű szerével be lehet vezetni Oroszország fogyasztó területeire anélkül, hogy a magyar gyümölcstermelőknek bármilyen fáradságukba vagy anyagi áldozatukba kerülne.

Csak akarnia kell a magyar termelőnek és nem csak piacot fog hódítani termelvényének, de meg vagyunk győződve, hogy ki fogja Oroszország piacairól a versenyző államokat szorítani; mert kedvező helyrajzi fekvése és gyümölcsének kitűnő minősége megadják neki a sikeres versenyre képesítő tehetséget és erőt. Csak be kell mutatnia termelvényének muatrát, az idén pedig bemutatathatja, mert jó gyümölcstermés mutatkozik Magyarországon és a magyar gyümölcstermélő el fogja mondhatni a hajdani római császárral: Jöttem! Láttam! Győztem!...

A császári orosz kertészeti egyesület gyümölcsészeti kiállítását rendez, mely folyó évi szeptember hó 22-én nyitattik meg Szent-Pétervárott a védnöke: Ő császári

Fensége Nikolaj Mikhalovics nagyherceg által. A kiállítás nemzetközi lesz és elmondhatjuk, hogy nagyszerű előkészületekkel tétetik folyamatba, mert a rendezőség hatalmas segédesszközöknek lévén birtokában, minden hathatós tényezőt megmozgatott, hogy a siker méltó legyen és megfeleljen az eszközök nagyszerűségének. Európa még nem látott olyan gyümölcsészeti kiállítást, a minőnek a szent-pétervári kiállítás ígérkezik!

Az orosz császári kertészeti egyesület minden államban jelölt ki egyet az előkelőbb és kiválóbb szakférfiak közül, a ki az említett kiállítást, illetve ennek ügyeit képviselje az illető államban. Így péld. Magyarországon Mauthner Ödön magkeskedőt tisztelte meg képviselőtével. Viszont a magyar kormány, illetve a földmívelési miniszterium Molnár István kir. gyümölcsészeti biztost nevezte ki szent-pétervári képviselőjéül és bizta meg a magyar osztály rendezésével és ugyancsak a földmívelési miniszterium királyi miniszterium szintén Mauthner Ödön magkeskedőt ruházta fel a magyar csoportbiztos tisztségével Szt.-Pétervárra.

E két férfiú már most minden lehető elkövet, hogy Magyarország gyümölcsészete minél nagyobb, minél impozánsabb méretekben, minél tömegesebben, minél szebben legyen képviselve. A gyümölcstermelőknek minden kedvezmény, minden könnyebbség kieszközlötetett, hogy csak tömegesen vegyenek részt a kiállításban: A magyar kormány a kiállításra szánt gyümölcsök szállítási költségeit saját terhére elvállalta, úgy hogy a kiállítókat semmi költség nem terheli, sőt arra meg Mauthner vállalkozik, hogy olyan nagyobb gyümölcstermelőkhöz, a kik terjedelmesebb nagyobb szabásu gyűjtemény gyümölcsöt akarnak kiállítani, Mauthner az ő saját költségén küld szakavatott embert, ki a gyümölcsöt szakszerűen becsomagolja!

A kiállítást érintő minden kérdéssel bátran fordulhat gyümölcstermelő közönségünk akár Molnár Istvánhoz, akár Mauthner Ödönhöz, mindenik kimerítő választ és felvilágosítást legott készséggel fog adni minden kérdésre.

Ritkán kínálkozik ily kitűnő alkalom a hazai gyümölcsészet részére minden anyagi áldozat nélkül egy nagy, hatalmas és jövődelmező piacot könnyű szerével megnyerni. Közönségünkön áll, hogy ezen alkalmat megragadja és el ne szalassza. Mutassák meg termelőink tömeges részvételük által, mire képes a magyar gyümölcsész, mutassák fel Szent-Pétervárra a magyar gyümölcscsokert kincseit. Ha ezeket meg fogják ott ismerni, bizonyára kapva-kapnak rajtok és játszi könnyen kifogják onnan szorítani a francia és a déltirol versenyt.

## Szinészet.

Csinosan sikerült előadásokkal bucsuzott el városunktól Csóka Sándor színigazgató jól szervezett társulata. A társulat Zilahra távozott, hol az ev. ref. főiskola tornacsarnoka lett átalakítva színházzá, melyben az előadások a mult szombaton meg is kezdődtek.

Örömmel értesülünk, hogy a testvér város közönsége nagyobb érdeklődést tanúsít a művészet iránt, mint városunkban különösen az utóbbi időben történt, midőn többször megesett, hogy a padsorok üresen állottak s ez nem kis mértékben hangolta le a nem csupán jövedelemre vágyó, hanem dicsőséget is áhító törekvő színészeket.

Mint előre bocsátottuk, az utolsó előadások is, — méltóan az előbbiekhöz, — jól sikerültek. „A párisi élet“ vegyes fordulatokkal teljes vig operettében Breznay (Gundermark) valóban sikerült alakításával, Örley Flóra (Gabriella) kitűnő kedélyével, elragadó játékaival és énekével mulattatott bennünket. Lányi Irma, Pogány Janka, Karacs Imre, Mátray Kálmán szereplőket méltó dícséret illeti az est sikeréért.

Csütörtökön a „Bőregér“ sikerült előadása, a szereplők általános jó játéka töltötte be az estét.

Pénteken Pogány Janka jutalomjátékaul és egyszersmind bucsuelőadásul „A vereshaju“ hozott színre. A címszerepben a jutalmazandó szép énekével, csinos játékaival mulattatta a közönséget. Mátray Kálmán és Breznay kitűnő alakításukkal általános elismerést arattak.

Ily általános jó behatás alatt, mint a milyent a társulat közönségünkben keltett, nem tehetünk mást, mint melegen ajánlani őket a szomszéd Zilah város közönségének figyelmébe és pártfogásába.

## Kossuth szobor.

Lapunk szerkesztőségéhez Kossuth Lajos nagy hazánkfának emelendő emlékszoborra begyűlt:

27-ik számunkban kimutatott összeg: 65 frt 21 kr.  
Somogyi Teréz Nagy-Enyeden adakozott 50 krt.  
Összesen: — frt 50 kr.  
Főösszeg: 65 frt 71 kr.

az öt magyar orvos, köztük a magyar skriblerek földi gondviselése: Szigeti Márton ilyen tilalomellenes dolgot el nem néznének. Csodálatos, hogy a mi itteni magyar orvosainknak a vigasztalás minő dús gazdag szótára áll rendelkezésre. Ha sokat köhög az ember, azt mondják:

— Kitűnő meggy. Kegyet fogékony a gyögmód iránt, ha nem köhög, akkor az még jobb, mert rátért a gyógyulás útjára. Az igaz, hogy a meggyógyulás minden jó föltétele meg van itt: két gőzgép állítja elő a fürdők minden nemét, hidegfürdő mellett a legillatosabb fenyőfürdő, és a lélegzési termék, magánfülkék, forrás, sós és fenyőfüllat belélegzés. Ha ezeknél az ember valóságos gleichenbergi köpenybe nem bujnék, úgy nézne ki, mint Jákob tarka báránykái. Azért gleichenbergi ről szólva, a tüdőbajosokkal kórusba zengem:

— Jó itt nekünk lenni!

Verner László.

## Egy pár rózsa.

— A TRIKOLOR ALATT. —

Szeben bevétele után a tábornok öszszefogdostatta a város minden bugyogós iparosát s puskatus között a Bruckenthal báró palotájának udvarára kísértette.

A bajszatlan, nagy kalapos szászok azt hitték, hogy most már vége, ütött utolsó órájuk, nem lesz innen menekülés. Diderelve, fázva szorongottak a jege udvaron s hallgatták a székely katonák nyers és gunyos megjegyzéseit, kik kiméletlen módon csipkedték a muszka hadsereg elé virágokat szóró atyafiakat.

Egy fiatal tűzér főhadnagy, Péchy Albert vetett véget aztán az ijedelemnek, felparancsolva az iparosokat a palota fényes termeibe.

A drága, fényezett butorok rakva voltak osztrák köpenyek, bluzok, bakancsok s más ruhaneműekkel, melyeket át kellett alakítani magyar formára s a fekete-sárga zsinórzat helyébe pirosat varrni.

A szász iparosok könnyebben lélekzettek fel s nem sokára selyem és bársony karszékekben ülve, serényen folyt a munka — szuronyok fedezete alatt.

— Aztán mondjátok, sógor, — csufolódott egy góbé a bársonyos zsöllén szurkoló csizmáival, — hogy nem becsül meg eléggé a magyar!

Pár nap mulva aztán, mikor készen voltak a munkával s Bem hadserege teljesen új felszerelést nyert, az öreg ur megengedte a hadfiaknak, hogy kedvük szerint mulassanak.

Két hétig szólt akkor Szeben falai között a zene.

A tábor tisztikara fényes, páratlanul vig estélyeket, bálakat rendezett s a szőke szász leányok ugyancsak járták a csárdást a nemzetőrök és honvédek karján.

Péchy Albert, a nyalka, daliás tűzér főhadnagy ildomosan, udvariasan nyujtotta át az első bála szóló meghívót gazdasszonyának, egy özvegy, előkelő szász asszonynak.

— Sajnálom főhadnagy ur, hogy meghívását vissza kell utasítanom.

— De asszonyom!...

— Megmáshatlan határozatomat tudattam önnel, uram. Különben is a leányom...

A terem ajtaja e pillanatban megnyílt s feltűnően magas, karcsu, álmag arcú leány lépett be azon, kinek selyemfürtjei sárga-fekete selyemszalaggal voltak átvézve.

Egyenesen a főhadnagy elé ment s reszketéstelen hangon mondá:

— Igen, uram, változhatlan határozatunk, hogy a lázadó magyarok...

A főhadnagy arcát előntötte a bibo-

ros pir, szeme megvillant s oldalán a kard nagyot csörrent.

— Kisasszony!

— Ismétlem, uram, hogy egy lázadó hadsereg vígalmában mi nem osztozhatunk. Látja ezt a szalagot a hajamban?

A főhadnagy szemei oda tapadtak a gyűlöletes színre s félíg haragosan, félíg szálnalmasan tekintett az igézetes leányra.

— Azt hiszem, kisasszony, hogy szávaival nem szándékozta személyemben a nemzetet sérteni.

— Gyűlölöm a magyarokat, uram s ha óhajta, talán megmondom azt is, hogy miért?

— Rendelkezésére állok kisasszony, felelt a főhadnagy s meghajtva magát, kardjára nehezkedett.

Ez volt első találkozás a ház szépséges leányával s ettől fogva a két hét alatt többet a házból ki sem mozdult.

Mi volt az a delejes erő, mely a főhadnagy kedélyét annyira megváltoztatta, miféle bűvös hatalom tartotta vissza a vig cimboráktól, a mulató barátok zajos társaságától, talány volt mindenki előtt, de megfejteni nem tudták.

Péchy naponta beszélt a lánynyal, együtt voltak a késő esti órákban is, végig járták a termeket, halgatták az utcákból felverődő tombolást, zajt s úgy érezték mindketten, hogy lelkükben valami ismeretlen, idegen érzelm keletkezett.

A tisztikar az utolsó estélyt rendezte. Ma még a zene, a vigság, szép asszonyok ölelő karja, holnap az ágyudörgés, a halál, a végítélet napja.

Egész Szeben résztvevett az utolsó bálban, melyre Péchy Albert is megjelent tisztársainak lelkes öröme. A ház asszonyát ezuttal nem hívta meg.

Járta a zene, tombolt a vigság, mikor úgy kilenc óra tájon a bálterem ajtaja feltárul s talpig fehérben, mellén, hajá-

ban vérpiros és fehér rózsákkal, melyek zöld szalaggal voltak átkötve, belép a szépséges szász leány.

Az általános meglepetés moraja zug végig a termen, mialatt Péchy Albert oda lép a nőkhöz.

— Köszönöm ezt az áldozatot, kisasszony! — szól mélyen megindulva s megszorítja a remegő kezét.

És azután kezdetét veszi a tánc.

Együtt siklanak végig a terem parkettjén, hallják és érzik egymás szívének dobogását, megértik a mámoros ajkról elszálló sóhaj fájo jelentőségét, míg eljön a reggel, az utolsó virradat.

Felharsan Szeben utcáin a tábori induló.

Nehéz pakszerek, ágyuk dübörögnek végig a kövezeten, a csapatok léptei alatt megremeg a föld, a magyar hadsereg megmozdul.

Péchy Albert oldalán kardal, utra készen nyit be a ház asszonyához, hogy bucsut vegyen.

A szépséges szász leány sápadt, halovány arccal támaszkodik egy székhez s mikor a főhadnagy bucsuszava elcsendül s az lehajol, hogy megcsókolja kezét, öntudatlanul borul annak nyakába s keservesen felzokog.

Fogadja el emlékül tőlem ezt a rózsát! — szól kevés idő mulva Péchyhez s nemzeti szín szalaggal átkötött virágcsomót tűzött a főhadnagy mellére.

— Aztán nem tart most már rebbelis lázadóknak?

A leány imaszerűleg kulcsolta össze kezét.

— Imádkozni fogok, hogy mindig győzzenek.

A főhadnagy a következő pillanatokban már messze vágatott, hanem az a pár hervadó rózsa sok időig visszsmámkeltette a szebeni szász leány könyves szeméire.

Bibó Lajos.

## Különfélék.

— **Sajtóhiba igazítás.** Lapunk közlelbi számának ujdonsági rovatában tévesen lett közölve, hogy az ev. ref. egyházmegye közgyűlése e hó 20-án leasz, mert a gyűlés e hó huszonkilencedik napján veszi kezdetét.

— **A sz.-somlyói városi főjegyzői álmásra következők pályáztak:** Bartha Iván köz- és váltóügyvéd Sz.-Somlyón, — Illosvai Ágoston, körjegyző Kis-Várdán, — Szilágyi Albert torontál-vármegyei vármegyei aljegyző, — Szikszay Dániel szopori körjegyző, — Varga Kálmán nagy-pacali helyettes körjegyző, — Horváth Emánuel, pósaí segédjegyző, — Jakab Lajos sülemedi körjegyző, — Jolbej József sz.-somlyói városi aljegyző, — Szaploncay Endre sz.-nagyfalusi körjegyző, — Frühauf Antal lecsméri körjegyző és Boross György sz.-somlyói szolgabírói díjnak.

— **Földművelési miniszterré** O Felsége gróf Festetics Andort nevezte ki.

— **A sz.-somlyói határ tagosítása** végbefejezéséhez rohamosan közeledik. A napokban fejeztetett be a tagosítási állapotnak a telekvi helyszíni fölvétellel való azonosítása. Ez alkalommal a kuriai ítélettel közöseknek jelölt területek felosztása iránt is peregyesség jött létre a város és a birtokosok között. Huszonhárom nap alatt azonosítottak a telekkönyvek, mely a 30 év óta folyó tagosítási ügyben bizony igen sok nehézségekbe ütközött. A város a most létrejött egyességgel vesztett ugyan területben, de az ügynek végbefejezéséhez közelebb juttatása által magára a városi birtokosságra határozottan előnyös egyességet kötött. Nem lehet eléggé méltányolni Hiry Ferencz kir. törvénzéki tagosító bíró urnak lankadatlan szorgalmát, melynek a fenti eredmény első sorban köszönhető. Valamint jó részt neki és Gencsy Sándor polgármesternek köszönhető az is, hogy a már 80 éves, de még mindig élénk szellemi tehetséggel rendelkező munkabíró Kiss József tagosító mérnök mellé Szabó Gábor tagosító mérnök is felfogadtatott, hogy így a kiszakítás és egész munkát, ide értve a kiosztást is, nyolc hónap alatt teljesen befejezhető legyen.

— **Zilah város közgyűlése** a Wesselényi-szoborra 500, az erdőlyrészi Kárpát-egyesület részére 100, az 1848—49-iki ereklye-múzeum részére 40 koronát szavazott meg.

— **Sz.-Somlyó város birtokosainak** egy intelligens része 40 teritékü bankettet rendezett f. hó 22-én Hiry Ferencz törv. sz. bírói tiszteletére, ki Somlyón a tagosítási ügyet fáradhatatlan szorgalommal és tapintattal fejezte be, illetőleg rendezte. A kedélyes banketten sokan mondtak pohárköszöntőt különösen az ünnepeit törvényszéki bírora, melyekben megköszönték a tagosítás ügyben kifejtett odaadó munkásságát.

— **Pályázat hirdettetik** a Szilágyvármegye közönsége által a budapesti állami iparisoklában alapított évi száz frtos ösztöndíjra. Pályázhatnak ezen ösztöndíjra ezen törvényhatóság illetékességi kötelekeibe tartozó mindazon 15-ik életévüket betöltött tanulók: a) a kik a budapesti állami iparisoklának már rendes tanulói; b) azok, a kik az iparos tanulók számára szervezett iskola három évi tanfolyamát bevégezték a legalább is jó osztályzatú bizonyítványuk van; c) azok, a kik a polgári iskola, gimnázium vagy reálskola négy alsó osztályból jó osztályzatú bizonyítványt nyertek; d) iparos segédek és mindazok, a kik b) vagy c) pontban kívánt készségeket felvételi vizsgálat után bizonyítják. Általában megkívánatik, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett a legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, a mely után az állami iparisoklába akar lépni, a gyakorlatban foglalkozott legyen és ezt hatóságilag hitelesített bizonyítvánnyal igazolja. Az iskolai és gyakorlati bizonyítványokkal felszerelt folyamodványok f. évi augusztus 20-ikáig a vármegye alispáni hivatalához nyújtandók be. Az intézet végbizonyítványa a gépészeti, vegyészeti, fémvasipari és faipari szakosztályok tanulóinak egy évi gyakorlat igazolása mellett jogot ad a szakjuk körébe tartozó s képesítéshez kötött iparágak üzésére; az építészeti szakosztály tanulói pedig a végbizonyítvány alapján három évi gyakorlat mellett jogosítva vannak a kőműves, kőfaragó és az ácsmesterség gyakorlására. Azon tanulók, kik valamely középsikola négy alsó osztályának sikeres elvégzése után lépnek az intézetbe s itt a három évi tanfolyamot szintén sikeresen végzik el, a katonai szolgálatnál az egy éves önkéntesség kedvezményében részesülnek. Zilah, 1894. évi július 16-ikán. Az alispán helyett: Török, főjegyző.

— **A rom. kath. templomot** csinos terv szerint restaurálják, s jelenleg a munka a templom belsejében foly, ezért jövő vasárnap (f. hó 29) a szent mise a gör. kath. templomban fog tartatni.

— **Utazás a tulvilágon.** Folyó hó 19-én reggel egy Göncziné nevű öreg asszony meghalt. Rokonsága koporsóba tette és elhanyagoztatta s miután mind e fáradságos munkát elvégezte, illőképen a koporsó köré gyűlt és elkezdte siratni, ahogy dukál. De Göncziné egész nap a koporsóban fekve, megéhezett s a rokonai sirásra felébredve, felült a koporsóban és ebédet rendelt, melyet jóízűen elköltött s most egészségségnek örvend.

— **Leégett szolgabírói hivatal.** Székelyhídon nagy tűz volt a múlt vasárnap, mely elhamvasztotta a főszolgabírói hivatalt és lakot. Mig a hivatalból nagy erőfeszítés után sikerült a hivatalos iratokat megmenteni, addig a főszolgabírói lakban majdnem minden beégett.

— **Szatmáron** f. hó 19-én kolera-gyanus megbetegedés történt. A hatóság megtette az óvintézkedéseket.

— **Az illosvai tűzoltó egyesület** impozáns nyári mulatságot tartott folyó hó 21-én Antal Antal földbirtokos házában. A tánchelyiségül berendezett tágas gazdasági épület zöld galyakkal nagyon csinosan föl volt díszítve, s illatos vízzel beöntve. A rendezőség fáradságait bőven jutalmazta az úgy anyagilag, mint szellemileg nagyon jól sikerült multság, melyből még harmad nap is szállingóztak a vendégek. Ott voltak a következő hölgyek: Klima Miklósné (Bpest), Hegedűs Józsefné (Bpest), Nagy Gyuláné (Sz.-Somlyó), dr. Böckel Béláné (Sz.-Nagyfalu) ifj. Páskuj Antalné (Sz.-Somlyó), Ruszka Ignáczné (Sz.-Somlyó), Vitályos Ákosné (Sz.-Somlyó), Drávetzky Béláné (Sz.-Somlyó), Kovács Béláné (Sarmaság), Almády Irén (Kolozsvár), Schusztér Olivérné (Zilah), Galló Józsefné (Zilah), Técsy Susza (Alsó-Zsuk), Stratzinger Janka (Bpest), Bartók Ilona (Debrecen) stb. stb., ugyszintén az illosvai intelligens hölgyek mind. Az összes bevétel 124 frt 74 kr. volt, ezzel szemben a kiadás 97 frt 22 kr., tiszta jövedelem 27 frt 52 kr. Felülfizettek: Br. Podmanicky Gyula 6 frt, Klima Miklós 5 frt, Antal Antal 5 frt, Hegedűs Józsefné (Bpest) 2 frt, ifj. Klima Miklós 2 frt, Bársony János (Zilah) 2 frt, Nagy Gyula (Sz.-Somlyó) 1 frt 80 kr. Zoltán Béla 1 frt 50 kr. Ruszka Ignác (Sz.-Somlyó) 1 frt 50 kr. Szilágyi Antalné 1 frt 50 kr. Antal Jakab 1 frt. Szabó János 2 frt, Hegedűs József (Bpest), Kovács Béla (Sarmaság), Orbán Gyula, Aszalai Sándor (Lompért), Galló László, Borbély Sándor, Susztér Olivér (Zilah), Schvarc Ignác, Szűszek Sándor (Sz.-Somlyó), dr. Böckel Béla (N.-Falu), Páskuj Bandi (Sz.-Somlyó) 50—50 krt, — Ambros Antal, Dravecky Béla, Zoltán Béla, Zoltán Vincze, Szilágyi Rezső, Kékesi Béla, Aszalai József és Gencsy Miklós 40—40 krt; kiknek a rendezőség az egyet nevében itt mond köszönetet.

— **Gyilkosság.** Sebestyén P. István 66 éves kárászletki gazdaembert hétfőn hajnalban halva találták a korcsma kertel szomszédos málé föld mellett a gyepen. Fején óriási seb mutatta okát halálának. Orozva ölték meg egy sulyos fával, mely az elhalt mellett véresen meg is találtatott. Az öreg vasárnap 8 óra tájban távozott hazulról, hogy a korcsmában pálinkát vásároljon s onnan egy ital után a kerteken át hazafelé indult, midőn utközben elérte kegyetlen sorsa. A négy-szögletes 2 literes üveget pálinkástól megelték felsője zsebében. A vizsgálat érelyesen keresi a tettest s már is biztos nyomon van. A galád tett felett Kárásztelek vallásos népe mélyen fel van habrodva.

— **Szatmáron** a rom. kath. templomba f. hó 16-án éjjel három értékelővitelnok — a zárt ajtókat kinyitva — bement és emlékebe elvitte a templomi kincseket. Másnap Nagy-Bányára akartak kocsikázni, de a rendőség elfogta őket Bágyi János, Jungsz Á. és Vári Sándor személyében, mert a templomból igéket igen, de kincseket nem szabad elvinni.

— **A krasznai önk. tűzoltó-egylet** által, július hó 8-án rendezett nyári táncvigalom összes jövedelme 124 frt 50 kr. Ebből kiadás 67 frt 30 kr, tiszta jövedelem 57 frt 20 kr. A jövedelem gyarapításához felülfizetésekkel hozzá járultak: Lengyel István 5 frt, Farcády Mihály, Glück Izidor, Bicsák István, özv. Luda Jánosné, N. N., Glück Vilmos, Nits Jakab, Fogarasi Ferencz (B.-Hunyad), N. N., Nits Dániel, Weisz Sámuel, Ölbaum Lajos, Ölbaum Béni, Buhl Armin (Kr.-Horvát), Heinz Antal, Sashegyi Dezső (F.-Szék) Pálfi István 40—40 kr; Kis Ferencz, Nánásy Vincze (N.-Falu), Lázár Gejza, Domokos Antal, Boros L. János, Bartha Lajos, Gál Lőrincz, Fülöp Lajos (Kr.-Horvát), Illés János (F.-Szék), Lieberman Jó-

nás 50—50 kr; Simon Lőrincz (Máron), Satvézky Ferencné, Luda Lukács 30—30 kr; Löw Frigyes 60 kr; Fülöp Mihály, Rákossy Sándor (M.-Keczel), Szilágyi Károly (Gyümölcsény) 80—80 kr; Kajetan Kálmán (M.-Valkó), Beteg Péter, Jakab Farkas (Bogdánháza), Rósenberg Arnold, Olaszvazky Simon 1—1 frt; Pitner Árpád (Zilah) 3 frt, összesen 28 frt 70 kr. Fogadják az egyesület nemes barátai e helyen is, szíves felülfizetéseikért az egyesület hálás köszönetét. Az egyet nevében: Lengyel István, főparancsnok, Wargha Gyula. segédtsizt.

— **Vízbe fult.** A napokban S.-Ujlakon egy 16—17 éves fiu közvetlen a falu alatt a Krasznában furdott s mások figyelmeltetésére nem hallgatva egy mély örvénybe uszott, hol a kavargó víz a vakmerőt elragadta s mire megrémült társai segélyére siettek, már megfulladt.

— **Falb jóslatai.** Falb Rudolf, az időjárás profétája, új könyvet adott ki az 1894. év második felére vonatkozó jóslatairól. Ed dig csak a kritikus napokat jelölte meg a kalendáriumban Falb, ebben az új könyvecskében azonban az egész félv időjárását jósolja meg, úgy hogy ha az embernek megvan ez a könyvecskéje — és hisz Falbnak — hát napról napra megtudhatja, vigyen-e magával felöltőt, vagy mehet-e nélküle is, otthon hagyhatja-e az esernyőt, vagy jó lesz-e azt is elvinni. Már a legközelebbi napokról sok mindenféle kellemetlen dolgot jósol meg Falb. 21-én 22-én — vagy valamivel később — viharok lesznek, 30-ika körül némi földrengésben lehet részünk. Azt persze nem mondja meg Falb ur, hogy a földkerekségnek melyik részén történik majd mindez. Igen csinos kis hónapnak ígérkezik Falb szerint a g u s z t a r s h a v a. 10-ig lesznek felhőszakadások, zivatarok, 15-én lesz földrengés, 18-án vihar, 19-től 21-ig éjjeli zivatarok, 23-tól kezdve végig jégesők, esőzések, árvizek és havazások lesznek. Szeptemberbe árvizet és földrengést, jósol Falb, októberbe havat, földrengést, vízarádást, novemberbe földrengést, zivatart, árvizet, decemberbe földrengést, zivatart. Megjegyzi Falb mindenütt, hogy „késések nincsenek kizárva! Reméljük tehát a legjobbat, hogy mindez a kellemetlen jóslat csak jó későn, valamikor fog megvalósulni.

— **Mi a szerencse?** Nagy, koloncos csizmákkal, csurom víz szürkankóval ódalog be a béres és a gazda a kapitány elé s az idéző cédulát lenyomják az asztalra.

— **Ehun van ni,** begyűttünk a rön-dölésre.

A kapitány megnézi az írást s a gazdához fordul.

— **Megverte kend a gyereket s aztán elkergette.**

— **Ugy ám.** Bérősnék fogadtam én föl, nem bornyunak, hogy kiszopja a tehenet!

— **Igaz ez fiam?**

— **Házen igaznak igaz,** de nem adtak ám önni, oszt az a szörőncsége, hogy nem ettem meg a tehenet is!

— **A csizmadia önérzete.** A majsztram-nál egy uri ember megrendelt egy pár finom csizmát. A mester esküdözött, hogy remekbe fogja készíteni. De bizony késett a csizma. Eltelt egy hét, két hét s a megrendelő lába csak a régi rongyos csizmában taposta ezt a sárglobust. Végre a majszter hazaviszi a csizmát.

— **No hallja,** — szól az ur, — az isten hat nap alatt egy világot teremtet s magának hat hét kell, míg egy pár csizmát elkészít!

A mester kicsinylőleg von egyet a vállán!

— **Hat nap alatt egy világot?** No hát tudja az ur, olyan is aztán az. Ha nem ezt tessék megnézni! — s büszkén magásra emelte a fényes pár csizmát.

— „Az 1848—49-iki magyar Szabadságharc története“ című illusztrált vállalatból most jelent meg a 16-ik füzet, a melyben Gracza György az utolsó erdélyi országgyűlésnek lefolyását és unió törvény elfogadását írja meg rendkívül élénk színekkel. A nagybeesű munka ez a részlete is olyan mint egy érdekesítő történeti regény. A füzet illusztrációi is igen érdekesek. Ismét több olyan képet hoz, a mely eddig még sehol sem jelent meg. A képek a következők: A Würtenberg huszárok hazaszökése Gácsországból. Gaal Sándor, a székely honvédség szervezője. Eredetije az orsz. ereklye muzeumban. Gr. Bethlen Gergely. (Egykoru rajz.) Határőrvidéki katoná. (Zágráiban készült egykoru rajz.) Gr. Vécsey Károly honvédtábornok. (Egykoru aquarell után.) Gábor Áron, honvédek toborz Kézdi-Vásárhelyen. (Nagy Lázár olajfestménye után.) Az osztrák hadsereg főbb szereplői. (Egykoru arképek után.) Bonis Samu kormánybiztos. (Egykoru rajz.) A forradalmak idején megjelent gúnykép. Elsőrendű vitézségi honvéd érdemrend. — Gáspár András honvéd tábornok. (Egykoru olajfestmény után.) Dessewffy Arisztid, honvéd tábornok.

— **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, a privátmegrendelők lakására közvetlenül szállit: fekete, fehér és színes selyemszőveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig póstabér és vámentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot, stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulattal küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

1824—894. tkvi szám.

## Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak Tárbá Filep alsóbáni lakos elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 31 frt 14 kr. adó és illeték hátralék és esedékes 6% kamatai, 5 frt 20 kr. végrehajtási, 7 frt 50 kr. árveréskérsi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül **1894. évi augusztus hó 25. napjának** délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Alsó-Bán község házához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg:

I. Elárvereztetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő Tárbá Filepnek az alsó-báni 39, sz. tjkvben A. I. alatt foglalt 980, 1541, 1647. és 44/b. hrezámu ingatlanai 896 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tíz száztólját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár 1/5-adát a leütéstől 15 nap, másik 1/5-adát 30 nap és harmadik 1/5-adát, melybe a bánatpénz is beszámítandó 45 nap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letét hivatálnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és Alsó-Bán község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság Sz.-Somlyó, 1894. június hó 9-én.

ZSIGMONDY, kir. aljbíró.

## „THE MUTUAL“ new-yorki életbiztosító társaság.

Tisztán kölcsönös.

Alapított 1843-ban.

Résztvényesei nincsenek.

A „Mutual“ bevételei 50 éves fennállása óta:

|                                  |                             |
|----------------------------------|-----------------------------|
| Díjak                            | 2,355,186,512 frank.        |
| Házbérek, kamatok és nyerevények | 707,489,050 frank.          |
| <b>Összesen</b>                  | <b>3.062.675.562 frank.</b> |

Ugyanez időszokban visszafizetett a Mutual biztosítottjainak:

|                                                                       |                               |
|-----------------------------------------------------------------------|-------------------------------|
| Esedékes vált biztosítások, életjáradékok és visszavásárlások fejében | 1,351,464,277 frankot.        |
| Nyerevényekért                                                        | 443,697,213 frankot.          |
| <b>Összesen</b>                                                       | <b>1,795.161.490 frankot.</b> |

Azonkívül 907 millió frankra rugó biztosítéki alapot gyűjtött biztosítottjai javára, melynek egy részét a teljesen tehermentes 78 millió franknyi külön nyerevény-tartalék képezi.

ERDÉLYRÉSZI ALIGAZGATÓSÁG,  
KOLOZSVARTT.

